कुत्स आङ्गिरसः। इन्द्रः। जगती, ११ त्रिष्टुप्

इमां ते धियं प्र भेरे महो महीमस्य स्तोत्रे धिषणा यत्तं आनुजे।

तमुत्सवे च प्रसवे च सासिहिमिन्द्रं देवासः शर्वसामदुन्नन् ॥ १.१०२.०१

महः- महतः। ते- तव। इमाम्- एनाम्। महीम्- महतीम्। धियम्- चित्तधारणाम्। प्र- प्रकर्षेण। भरे- संपादयामि। ते- त्वत्संबन्धः। धिषणा- अवबोधः। अस्य- अस्मिन्। स्तोत्रे। मन्त्रे। आनजे- संश्विष्टा भवति। अञ्च व्यक्तिम्रक्षणगतिषु। उत्सवे- सम्पद्धद्वे। च। प्रसवे- सम्पत्सृष्ट्ये। च। सासिहम्- शत्रुसहनशीलम्। इन्द्रम्- परमेश्वरम्। देवासः- द्योतनशक्तयः। ननु- निश्चयेन। शवसा- बलेन। अमदन्- सन्तुष्टा अभवन्॥१॥

अस्य श्रवौ नुद्यः सप्त बिभ्रति द्यावाक्षामा पृथिवी देर्शतं वपुः।

असमे सूर्याचन्द्रमसाभिचक्षे श्रद्धे कमिन्द्र चरतो वितर्तुरम्॥ १.१०२.०२

अस्य- इन्द्रस्य। श्रवः- अनुभवं चिदाकाशस्थमन्त्रश्रवणोपलिक्षतम्। सप्त नद्यः- सप्त सिन्धवः। भूरादिषु सप्तसु धामसु प्रवाहशीला जीवाधारशक्तयः। बिभ्रति- धारयन्ति। दर्शतम्- इन्द्रस्य दर्शनीयम्। वपुः- रूपम्। द्यावाक्षामा- द्यावापृथिव्यो। पृथिवी- अदितिः। आकाशेन सह पृथिवी यत्रोच्यते श्रुतौ तत्र भूमण्डलं निर्दिश्यते आधिभौतिके। जडशरीरमाध्यात्मिके। पृथिवीति यत्र पृथक्कृत्य उच्यते तत्र भूमण्डलमित्याधिभौतिके। अदितिरखण्डप्रकृतिरित्याध्यात्मिके। बिभ्रति। अस्मे- अस्मदर्थम्। सूर्याचन्द्रमसा- सूर्याचन्द्रौ। अभिचक्षे- दर्शनाय। श्रद्धे- श्रद्धायै। वितर्तुरम्-

परस्परव्यतिहारेण। चरतः- वर्तेते। सूर्य आत्मा दैवप्रज्ञाधिष्ठितः। सोमो धार्मिकरसो मनुष्यप्रज्ञाधिष्ठितः। तयोः समुच्चय उच्यते॥२॥

तं स्मा रथं मघवन्त्रावं सातये जैत्रं यं ते अनुमद्मि संगुमे।

आजा ने इन्द्र मनेसा पुरुष्टुत त्वायग्री मघवुञ्छमे यच्छ नः॥ १.१०२.०३

यम्। जैत्रम्- जयशीलम्। रथम्- लक्ष्यप्रापकगितप्रतीकं वाहनम्। ते- भवतः। सङ्गमे-सङ्गतौ। अनुमदाम- आनन्देन अनुभवेम। तम्। स्म- एव। मघवन्- सम्पद्यक्तेन्द्र। सातये-सम्पल्लब्धये। प्राव- प्रेरय। इन्द्र। आजा- वृष्ट्यावरणिनवारणशिक्तिभिः कृतयुद्धे इत्याधिभौतिके। आत्मावरणशिक्तिभिः कृतयुद्धे इत्याध्यात्मिके। नः- अस्माकम्। मनसा- चित्तेन। पुरुष्टुत- बहुधा स्तुत। त्वायद्भयः- त्वां कामयमानेभ्यः। नः- अस्माकम्। शर्म- भद्रम्। यच्छ- देहि॥३॥

वयं जयम त्वया युजा वृतम्समाक्मंश्मुद्वा भरेभरे।

अस्मभ्यमिन्द्र वरिवः सुगं कृष्टि प्र रात्रूणां मघवन्वृष्ण्या रुज॥ १.१०२.०४

त्वया युजा- त्वद्योगेन । वयम् । जयेम । भरेभरे- प्रतिभरणम् । वृतम्- अस्माभिर्वृतम् । अस्माकम् । अंशम्- भवदंशम् । उदव- रक्ष । इन्द्र । वरिवः- अस्मद्धतं भवदंशम् । अस्मभ्यम्- नः । सुगम्- सुगम्यम् । कृधि- कुरु । मघवन्- सम्पद्धन् । शत्रूणाम् । वृष्ण्या- वीर्याणि । प्र- प्रकर्षेण । रुज- बाधस्व । रुजो भङ्गे ॥४ ॥

नाना हि त्वा हर्वमाना जना इमे धर्नानां धर्तरवसा विपन्यवः।

अस्माकं स्मा रथमा तिष्ठ सातये जैत्रं हीन्द्र निर्भृतं मनस्तवं॥ १.१०२.०५

इमे- एते। जनाः। त्वा- त्वाम्। हवमानाः- आह्वातारः। नाना हि- नानाविधाः खलु। धनानाम्-सम्पदाम्। धर्तः- धारक। इमे- एते। विपन्यवः- मन्त्रविदः। अवसा- रक्षाशक्त्या। रिक्षताः। इन्द्र। अस्माकम्- नः। जैत्रम्- जयशीलम्। रथं स्म- लक्ष्यप्रापकगतिशीलं वाहनमेव। सातये-लाभाय। आ तिष्ठ। तव- ते। मनः- चित्तम्। निभृतम्- पूर्णम्॥५॥

गोजितां बाह्र अमितकतुः सिमः कर्मन्कर्मञ्छतमूतिः खजंकरः।

अकुल्प इन्द्रेः प्रतिमानुमोजुसाथा जना वि ह्वयन्ते सिषासर्वः ॥ १.१०२.०६

गोजिता बाहू- धेनूपलक्षितचिद्रिश्चमजियबाहूपलक्षितशक्तियुक्तः। अमितकतुः- अमितप्रज्ञावान्। सिमः- चित्तस्थितिनिबन्धकः। कर्मन् कर्मन्- प्रतिकर्म। शतमृतिः- अनन्तरक्षकः। खजंकरः- कलुषचित्तमन्थनकरः। अकल्पः- अप्रतिमः। इन्द्रः- प्रमेश्वरः। अथ- अनन्तरम्। तादृशमिन्द्रम्। ओजसा प्रतिमानम्- सर्वस्य बलस्य प्रतिमानम्। सिषासवः- सम्पदं लब्धुकामाः। जनाः। वि हृयन्ते- विशेषेण आहृयन्ति॥६॥

उत्ते शतान्मघवन्नुच भूयंस उत्सहस्राद्रिरिचे कृष्टिषु श्रवः।

अमात्रं त्वां धिषणां तित्विषे मुह्यधां वृत्राणि जिन्नसे पुरंदर॥ १.१०२.०७

कृष्टिषु- जनेषूपासकेषु । ते- तव । श्रवः- चिदाकाशस्थश्रवणोपलक्षितमनुभवं भवता स्थापितम् । तत् । शतात् सहस्रात् भूयसः- प्रभूतात् धनात् । उत् रिरिचे- अधिकं भवति । मही- महान् । धिषणा- अवबोधः । अमात्रम्- प्रमाणातीतम् । त्वा- भवन्तम् । तित्विषे- दीपयित । त्विष दीप्तौ । अधा- अथ । पुरन्दर- बन्धविमोचक । वृत्राणि- आवरणशक्तीः । जिन्नसे- विनाशयिस ॥७ ॥

त्रिविष्टिधातुं प्रतिमानमोर्जसस्तिस्रो भूमीर्नृपते त्रीणि रोचना।

अतीदं विश्वं भुवनं ववक्षिथाशात्रुरिन्द्र जनुषां सनादंसि॥ १.१०२.०८

त्रिविष्टधातु- त्रिधा विष्ट्या प्रवेशनेन विधीयते क्रियते इति त्रिविष्टधातुः। ओजसः प्रतिमानम्-बलप्रतीकः। नृपते- तादृश हे राजन्। तिस्रो भूमीः- तिस्रो भूर्भुवःसुवरादिसाधनभूमिकाः। त्रीणि रोचना- बाह्यमध्याभ्यन्तरद्योतनशक्तीः। इदम्- एतत्। विश्वम्- सर्वम्। भुवनम्- जगत्। अति वविक्षथ- अतिवोद्धमिच्छिसि। इन्द्र- ईश्वर। सनात्- सनातनतः। जनुषा- जन्मनेव। अशतुः-अजातशत्रुः। असि- भवसि॥८॥

त्वां देवेषुं प्रथमं हेवामहे त्वं बेभूथ पृतेनासु सासिहः।

सेमं नः कारुमुपमन्युमुद्भिद्धिमन्द्रः कृणोतु प्रस्वे रथं पुरः॥ १.१०२.०९

देवेषु - देवतासु । त्वाम् - भवन्तम् । प्रथमम् - मुख्यतया । हवामहे - आह्वयामः । त्वम् । पृतनासु - युद्धेषु । सासिहः - शत्रूणामभिभविता । बभूथ - बभूविथ । सः । इन्द्रः । नः - अस्माकम् । उपमन्युम् - उपमन्तारम् । उद्भिदम् - कुटिलोद्भेदकम् । कारुम् - शोभनकरम् । रथम् - ऋताख्यं रथम् । को अद्य युंक्ते धुरि गा ऋतस्येति श्रुतेरिन्द्रस्यर्तं रथः । प्रसवे - सद्भावनासृष्ट्यर्थम् । पुरः - पुरतः अस्मत्साक्षात्कारायेति भावः । कृणोतु - करोतु ॥९॥

त्वं जिंगेथ न धना रुरोधिथाभैष्याजा मेघवन्महत्सुं च।

त्वामुग्रमवसे सं शिशीमस्यथा न इन्द्र हर्वनेषु चोदय॥ १.१०२.१०

मघवन्- इन्द्र। अर्भेषु- अल्पेषु। महत्सु- अनल्पेषु। आजा- वृष्ट्यावरणैर्जीनेतयुद्धेषु इत्यिधभौतिकम्। मूलशक्तिप्रवाहावरणैर्जीनेतयुद्धे इत्यध्यात्मिकम्। त्वम्। जिगेथ- जयसि। धना-चिद्रिश्मभूतसम्पदम्। न रुरोधिथ- न रुणित्स। आत्मावरणं भित्वा प्रवाहयसीति भावः। उग्रम्- उद्गूर्णम् । त्वाम् । अवसे- रक्षाये । सम्- सम्यक् । शिशीमसि- तीक्ष्णीकुर्मः । अथ- अनन्तरम् । नः- अस्मान् । इन्द्र । हवनेषु- भवदाह्वानेषु । चोदय- पुनः पुनश्चोदय ॥१०॥

विश्वाहेन्द्रौ अधिवक्ता नौ अस्त्वपीरिह्नृताः सनुयाम् वार्जम्।

तन्नों मित्रो वर्रुणो मामहन्तामदितिः सिन्धुः पृथिवी उत द्यौः॥ १.१०२.११

पूर्वं व्याख्यातम् (१.१००.१०) ॥११ ॥

